

**ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО
РОБОТИ З ВІЛ-ІНФІКОВАНИМИ ДІТЬМИ ТА ЇХ СІМ'ЯМИ:
ТЕОРЕТИЧНИЙ І ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТИ**

Автор характеризує методiku викладання курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" у підготовці майбутніх соціальних педагогів в умовах ВНЗ; вивчає нормативно-правову базу України та Міжнародних актів щодо ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей; розглядає групи методів колективної і самостійної діяльності на практичних заняттях; описує їх вплив на позитивне емоційне сприйняття студентами майбутньої професії.

У діяльності майбутнього соціального педагога науковці виділяють три аспекти, а саме: участь в управлінні навчальним закладом; участь у виховному процесі; участь в організації виховного середовища. Ці напрями роботи соціального педагога пов'язані з вирішенням значного кола питань, серед яких є забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, допомоги і лікування ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей.

Нині в Україні хронічне вірусне захворювання, викликане вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ) набуває масового поширення. За статистичними даними з 1995 по 2014 рік у Житомирі було зареєстровано 1994 особи ВІЛ-інфікованих. У 2014 році спостерігалось 18 випадків зараження ВІЛ-інфекцією. Зареєстровано хворих на СНІД з 1995 по 2014 роки – 188 осіб, у 2014 – 12 осіб. Померлих від СНІДу з 1995 по 2014 роки – 65 осіб, а у 2014 – 1 особа. Наслідком є складні соціально-економічні та демографічні зміни в країні. Тому й виникає необхідність у спеціальних заходах щодо захисту прав і законних інтересів громадян та суспільства.

Ефективність вирішення окресленої проблеми значною мірою залежить від рівня готовності майбутнього соціального педагога до соціально-педагогічного супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей.

Основні теоретичні напрями нової стратегії фахової підготовки студентів вищих навчальних закладів розроблено науковцями: О. Абдуліною, О. Антоною, Г. Васяновичем, С. Вітвицькою, О. Дем'янчуком, О. Дубасенюк, Н. Лісовою, В. Обозним, Н. Сейко та ін; дослідження підвищення якості професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів розкрито в працях О. Безпалько, І. Богданової, Ю. Василькової, Н. Волкової, І. Звереві, А. Капської С. Коляденко, Н.П. Павлик та ін.

Питання соціально-правового захисту дитинства, що виникають у практичній діяльності освітян і соціальних працівників висвітлені В. Арешонковим, Т. Бордуніс, І. Смагіним, І. Жадан, Л. Булах та ін.

Медичні аспекти догляду й лікування ВІЛ-інфікованих дітей описано Н. Котовою, О. Старець, О. Пурик, та ін.

Психологічна підтримка ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей розглядається у доробках Ю. Алексеєва, О. Парфілової, Л. Куликової та ін.

Проте поза увагою науковців залишилося питання підготовки соціальних педагогів до соціально-педагогічного супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей як комплексу соціально-педагогічних, медичних, психологічних знань, умінь, навичок і компетенцій необхідних для успішної професійної соціально-педагогічної діяльності.

Завдання статті – описати методику викладання курсу "Соціально-педагогічний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" у процесі підготовки майбутніх соціальних педагогів у ВНЗ.

Навчальна дисципліна "Соціально-педагогічний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" забезпечує фундаментальну підготовку студентів спеціальності 7.010100 "Соціальна педагогіка". Спеціалізація: *соціальний супровід сім'ї, дитячих будинків сімейного типу*. Предметом курсу є методика використання ефективних засобів впливу щодо ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей у соціально-педагогічній діяльності.

"Соціально-педагогічний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" як навчальна дисципліна є комплексом знань, поглядів та ідей, які обґрунтовують ефективні засоби профілактики, інформування, діагностики, лікування щодо ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей у соціально-педагогічній діяльності.

Дисципліна посилається на нормативний інструментарій, положення і висновки медичних і психологічних теорій, теорії соціальної педагогіки і соціальної роботи.

Мета вивчення курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" полягає у формуванні професійної компетентності майбутніх соціальних педагогів щодо організації та ведення соціального супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей. Головні завдання курсу: систематизувати знання, уміння та навички майбутніх соціальних педагогів щодо надання соціальних послуг ЛЖВ та їх сім'ям; сформувані у студентів цілісне уявлення про напрямки, методи і технології соціального супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей; сформувані у студентів знання щодо змісту, функцій та етапів здійснення соціального супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей; знання про медико-соціальні, соціально-психологічні, соціально-правові та соціально-педагогічні особливості здійснення соціального супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей; професійні уміння та навички оцінювання

потреб ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей та здійснення соціального супроводу за допомогою вправ, соціально-педагогічних задач, соціально-педагогічних ситуацій, індивідуальних завдань тощо.

Курс складається з трьох навчальних модулів, що розглядаються нами як функціонально завершені частини, сукупність теоретичних і практичних занять відповідно призначення, змісту та структури з розробленою системою забезпечення, розробленими комунікативними ситуаціями щодо соціально-педагогічного супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей.

Кожен навчальний модуль має чітку структуру, що поєднує змістовий (забезпечує аудиторне та самостійне вивчення навчального матеріалу), технологічний (передбачає впровадження особистісно орієнтованих технологій, реалізується через систему лекцій, семінарських занять, містить завдання для самостійної роботи, інструкції, бібліографію) і контрольньо-діяльнісний (забезпечує систему поточного і підсумкового контролю, самодіагностику та діагностику) компоненти.

Структура модульної програми та окремих модулів визначалася за допомогою принципу поєднання комплексних, інтегруючих, конкретних дидактичних цілей, що зумовили визначення комплексної дидактичної мети: підготовка майбутніх соціальних педагогів щодо соціально-педагогічного супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей, які володіють певними знаннями та конструктивними, комунікативними, організаторськими, гностичними вміннями, а також професійними якостями.

У контексті принципу відносної самостійності та відповідно до дидактичної мети модулі були самостійними або взаємопов'язаними з огляду на те, що змістовий (навчальний) модуль є частиною курсу, яка має самостійне значення і складається з однієї або декількох близьких за змістом тем або розділів, сукупністю теоретичних та практичних завдань відповідного змісту та структури з розробленою системою навчально-методичного та індивідуально-технологічного забезпечення. Його необхідним компонентом є відповідні форми контролю (поточний, рейтинговий та підсумковий рейтингово-заліковий), має чітко визначені мету, завдання й реалізує інтегруючі цілі.

Структуру модуля складають три його блоки: теоретичний, практичний, контрольний. Теоретичний блок містить вступ до модуля, лекції. Практичний блок – семінарські, лабораторно-практичні роботи, самостійне вивчення, консультації. Контрольний включає оцінювання вхідних, поточних, вихідних та підсумкових знань.

У модулі є навчальні елементи, які включають групи методів колективної і самостійної діяльності студентів для реалізації конкретних цілей, основні принципи інтеграції знань для формування професійних

вмінь і навичок. Логічна структура модульної програми курсу відтворює процес формування комунікативної компетентності.

При плануванні інтегрованого заняття необхідно враховувати критерії структурування змісту навчального матеріалу, а саме: відповідність змісту та обсягу компонентів структурованого навчального матеріалу навчальним планам і програмам, фундаментальність відібраних понять, їх значущість для майбутньої професійної діяльності, міжпредметні зв'язки, доступність навчального матеріалу для студентів з різним рівнем базової підготовки, рівень системності вихідних понять, їх спорідненість у різних дисциплінах одного циклу, співвідношення рівня складності навчального матеріалу з урахуванням індивідуальних можливостей студента.

У модулі "Теоретичні засади ВІЛ-інфекції: медичні, соціальні аспекти" подаються історичні аспекти становлення та розвитку проблеми ВІЛ-інфекції. Удосконалюються уміння майбутніх соціальних педагогів робити порівняльний аналіз вивченої теми. Уточнюються уявлення студентів про поняття "ВІЛ-інфекція", "СНІД", "вірусне навантаження", "опортуністичні інфекції", "СНІД-індикаторний", "ВІЛ-статус", "антиретровірусна терапія (АРТ)" та ін., що сприятиме успішному соціально-педагогічному супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей [1].

У модулі "Законодавча база щодо захисту ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" студенти вивчають нормативно-правову базу України: статті Конституції України (наприклад, ст. 21 Конституції України, де зазначається про непорушність прав і свобод людини); Закон України "Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту та соціальний захист населення" (наприклад, ст. 7 Закону наголошує на правах громадян України щодо медичного огляду з метою виявлення зараження вірусом імунodefіциту людини; одержання офіційного висновку); деякі статті Кримінального кодексу України (наприклад, ст. 130 Кримінального кодексу України передбачає відповідальність за зараження іншої особи ВІЛ-інфекцією). Зосереджується увага студентів і на вивченні Міжнародних актів ("Конвенція про права дитини", "Загальна декларація прав людини", "Міжнародні пакти про права людини"). Засвоєння модуля сприятиме професійній компетентності соціальних педагогів щодо соціально-педагогічного супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей.

У модулі "Методи роботи з ВІЛ-інфікованими дітьми та їх сім'ями" студенти опановують методи роботи з ВІЛ-інфікованими дітьми та їх сім'ями: арт-терапія, терапія середовищем, казкотерапія та лялькотерапія. Зазначимо, що арт-терапія має значні переваги над іншими формами психотерапевтичної роботи, що засновані виключно на вербальній комунікації. Перерахуємо деякі з переваг арт-терапії: невербальний характер арт-терапії дозволяє пацієнтам висловлювати свої найскладніші почуття, які важко висловити вербально; підвищує самооцінку пацієнтів;

тренує й вдосконалює сенсомоторні можливості пацієнтів, їх вміння працювати з різними матеріалами. Згадані методи сприяють якісній практичній підготовці соціальних педагогів щодо соціально-педагогічного супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей.

Досягнення успіху підготовки майбутніх соціальних педагогів буде залежати від організації та шляхів здійснення викладу дисципліни "Соціально-педагогічний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей".

Навчання у ВНЗ передбачає дві форми його організації – аудиторну, яку забезпечує викладач, і самостійну, яка є видом індивідуальної навчальної діяльності студента.

Лекційні заняття, головним чином, спрямовані на розкриття змісту основних понять, ідей і теорій, ознайомлення із засобами їх застосування на практиці, висвітлення історичних та методологічних аспектів матеріалу, що вивчається. Це передбачає формування інтересу до предмета, орієнтацію студентів на самостійну роботу з метою поглиблення та розширення знань; допомагає засвоєнню змісту дисципліни, усвідомленню її цілісного смислу [2]. Нами передбачено застосування таких видів лекцій: лекція-бесіда, лекція-дискусія, проблемна лекція, лекція-аналіз комунікативної ситуації, лекція-консультація.

Лекція-бесіда спрямована на безпосередній контакт педагога з аудиторією, взаємне доповнення позицій учасників спілкування, співвідношення яких і складає мету діалогу. Присутні водночас виконують роль слухача, експерта і активного учасника лекції. Безпосередня участь студентів забезпечується різними прийомами: запитання до аудиторії, коментування, голосова розрядка, гумористична репліка тощо. Наприклад, лекція-бесіда на тему "Нормативно-правове регулювання життєдіяльності ВІЛ-інфікованих", проведена зі студентами п'ятого курсу спеціальності 7.010100 "Соціальна педагогіка". Спеціалізація: *соціальний супровід сім'ї, дитячих будинків сімейного типу* на соціально-психологічному факультеті Житомирського державного університету, сприяла розвитку відповідального ставлення до навчальної діяльності.

Лекція-дискусія у процесі викладання курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" орієнтована на залучення викладачем студентів до формування власного суб'єктного досвіду. Це вимагає попереднього вибору викладачем системи проблемних ситуацій, які дозволяють уточнити сутність деяких протиріч, висловити й обґрунтувати свою думку.

Практичний досвід роботи свідчить, що проблемні лекції дозволяють студентам під час проведення заняття засвоювати нові знання на більш високому якісному рівні. Такі заняття поглиблюють мотиваційну основу навчальної діяльності студентів, розвивають їхню емоційну, духовно-моральну сферу, спонукають до самовираження, використання своїх

знань, переконань, комунікативного досвіду для з'ясування сутності різноманітних проблем. Визначення проблемної ситуації передбачає аналіз фактів, мотивів, аргументів, рефлексію власних можливостей, розвиток якостей.

З метою посилення контролю за студентами на основі візуальної, вербальної і невербальної комунікації, поглиблення зв'язку викладача з аудиторією доцільно використовувати різноманітні технічні засоби навчання. Зокрема мультимедійний проектор – потужний засіб подання навчальної інформації для великої аудиторії, використання якого забезпечує високу швидкість відображення екрана монітора на дошку або спеціальний екран, передачу анімації, графіків тощо [2].

Головне призначення семінарських занять – допомогти студентам глибше осмислити теоретичні питання курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей", навчити їх логічно мислити, аналізувати й узагальнювати факти, робити висновки, опанувати прийоми усного мовлення, сформувати уміння виступати перед аудиторією, використовуючи відповідний поняттєвий апарат, вести діалог, формувати ціннісне ставлення до цих знань, сприяти накопиченню соціально-педагогічного досвіду творчого застосування знань у практичній соціально-педагогічній діяльності [5]. У ході дослідження визначено вимоги до планування семінарського заняття: проблема, що обговорюється на семінарі, повинна бути чітко визначена заздалегідь; умови семінару припускають обговорення гострих питань, тому його ведення повинне передбачати уміння коректно висловлювати власні думки і вести дискусію; комунікативна взаємодія викладача зі студентами і студентів між собою має бути побудована на повазі всіх суб'єктів навчального процесу; участь студентів у семінарі передбачає їх попередню підготовку (вивчення конспекту лекцій, роботи з підручниками, додатковою літературою, розробку конспекту, плану усної відповіді й моделювання виступу).

Відповідно до дидактичних цілей семінарські заняття виконують ряд функцій, а саме: поглиблюють, конкретизують і систематизують знання, набуті під час лекційних занять, самостійної роботи, консультацій; розвивають уміння самостійно опрацьовувати літературні та документальні джерела; контролюють ступінь та характер засвоєння навчально-програмного матеріалу; узагальнюють результати та відверте колективне оцінювання висновків, отриманих під час науково-практичної роботи студентів.

Курс "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" передбачає такі різновиди семінарських занять: семінари-колоквіуми, семінари-дискусії, семінари з обміном досвідом, семінари-екскурсії, рольові та ділові ігри, семінар "мозкова атака", специфіка проведення

яких полягає в спонуканні студентів до пошуку розв'язання конкретної проблеми шляхом ініціативного висування ідей, доброзичливого сприйняття їх усіма членами групи.

Практичний блок навчального модуля забезпечує безпосередньо реалізацію змісту курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" шляхом поєднання різноманітних технологій навчання, активної комунікативної діяльності з метою збагачення досвіду, який визначається уміннями ставити комунікативні цілі, моделювання та конструювання процесу взаємодії.

Наше дослідження засвідчує, що ефективність підготовки соціальних педагогів залежить від гармонійного і доцільного поєднання відомих надбань і з тим, що привнесла сучасність, особливо в контексті співпраці, вивченні досвіду.

На практичних заняттях студенти опановують досвід інших країн, зокрема Польщі, щодо соціально-педагогічного супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей. Студенти вивчають матеріали "Українсько-польської медичної конференції "ВІЛ-інфекція / СНІД – спільна проблема, спільне вирішення" (Луцьк). На конференції висвітлювалися питання: "Епідеміологічні особливості розповсюдження ВІЛ-інфекції / СНІДУ в Україні та Польщі"; "Нормативно-правова база з питань діяльності у сфері ВІЛ / СНІД в Україні та Польщі"; "Впровадження антиретровірусної терапії при лікуванні хворих на СНІД в Україні та Польщі"; "Забезпечення догляду та підтримки ВІЛ-позитивних та хворих на СНІД в Україні та Польщі". Подібні завдання допоможуть студентам опанувати питання щодо профілактики, діагностики, лікування, догляду та підтримки ВІЛ-інфікованих та хворих на СНІД; розуміти важливість та пріоритетність цього питання; сприяти настороженості до ВІЛ-інфекції / СНІДУ населення України, що забезпечуватиме своєчасну діагностику та лікування [4].

Однією з форм діяльності на практичних заняттях із "Соціального супроводу ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" є перегляд відеозаписів делегації навчального візиту українців до Польщі, організованого Об'єднанням ініціатив проти загроз АНАН (м. Свидниця, Дольний Шльонськ). Такі перегляди сприяють стимулюванню студентів до наукової діяльності і співпраці ще у студентські роки. А це досить важливо, оскільки ситуація щодо розповсюдження ВІЛ-інфекції / СНІДУ як у світі так і в Україні та Польщі залишається напруженою; спостерігається вплив епідемії ВІЛ-інфекції / СНІДУ на загальноекономічний розвиток країн; зростання кількості випадків мультирезистентного туберкульозу, що впливає на епідемію туберкульозу; недостатнє забезпечення профілактики вертикального шляху передачі вірусу від матері до дитини; потребує розширення

навчання лікарів загально-лікарняної мережі з питань проведення консультування та тестування населення на наявність антитіл до ВІЛ, настороженості щодо наявних симптомів СНІДу у пацієнтів; недостатня обізнаність населення України з питань профілактики ВІЛ-інфекції / СНІДу та ін.[4].

Це зумовило потребу застосування у процесі викладання дисципліни "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" комунікативного підходу, де слово є епіцентром заняття, засобом розвитку гармонійно розвинутої, творчої, духовно багаті особистості майбутнього соціального педагога, який володіє комунікативними вміннями і навичками, які допоможуть сприяти обізнаності населення України з питань профілактики ВІЛ-інфекції / СНІДу та ін.

Наприклад, на заняттях кожен зі студентів готує інформаційне повідомлення "Що таке ВІЛ-інфекція?". Ця вправа передбачає надання фактичної інформації щодо сутності ВІЛ-інфекції для певної аудиторії (наприклад, діти молодшого шкільного віку). Відповідно і зміст, засоби викладу матеріалу повинні відповідати віковим особливостям, обізнаності дітей.

Засобами контролю успішності оволодіння студентами знаннями й уміннями виступають самостійні роботи, підсумкові модульні роботи, комплексні модульні роботи, екзамени.

Навчально-методичний матеріал із курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" передбачає виконання студентами трьох рівнів завдань: тестові завдання на репродуктивне відтворення; теоретичні завдання на виявлення рівня сформованості методів пізнання студентами змісту навчальної дисципліни; практично-орієнтовані завдання на виявлення рівня сформованості компетенцій майбутніх соціальних педагогів. Наведемо приклади та вимоги до деяких типів завдань. Вимоги до тестових завдань, що фіксують рівень репродуктивного засвоєння студентами знань, визначають обов'язкову присутність 4-х варіантів відповідей (із них лише одна правильна), відсутність у тесті запитальних речень. Такі завдання вимагають від студентів впізнання, відтворення окремих фактів, даних, понять та ін. Наведемо приклади тестового матеріалу з курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей":

Клітина імунної системи, чутлива до інфікування ВІЛ-інфекції, несе на своїй поверхні:

- а) CR4-рецептор;
- б) CD4-рецептор;
- в) ZD4-рецептор;
- г) SD4-рецептор.

2) Чи можна заразитися ВІЛ-інфекцією, доглядаючи ВІЛ-інфіковану дитину:

- а) під час побутового контакту;
 - б) під час поцілунку;
 - в) під час проникаючого контакту з кров'ю;
 - г) під час купання.
- 2) Перша допомога дітям з ВІЛ-інфекцією при кровотечі:
- а) викликати медичну сестру;
 - б) термінове зупинення кровотечі;
 - в) очистити шкіру навколо рани тампоном;
 - г) накласти стерильну марлеву пов'язку.

Вважаємо, що основними перевагами курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" є: підвищення пізнавального інтересу майбутніх соціальних педагогів до предметів професійного спрямування; підвищення якості обізнаності майбутніх фахівців; формування креативності мислення; комфортності щодо подання відповідної інформації щодо ВІЛ-інфікованих дітей.

Відповідно майбутні соціальні педагоги забезпечать реалізацію принципів гуманізації освіти, її демократизацію, методологічну переорієнтацію навчально-виховного процесу на гармонійний розвиток особистостей ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей.

Отже, структура і логіка професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів під час вивчення курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" дозволяють набути студентам високого рівня професійної компетентності, сприяють позитивному емоційному сприйняттю студентами майбутньої професійної діяльності, стануть базою для успішної соціально-педагогічної діяльності в системі навчальних закладів, соціальних служб.

Перспективними напрямками проблеми дослідження визначаємо експериментальну перевірку ефективності запропонованої методики вивчення курсу "Соціальний супровід ВІЛ-інфікованих дітей та їх сімей" та психолого-педагогічних умов її реалізації в процесі професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів у ВНЗ.

Список використаних джерел та літератури

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел].— К. – Ірпінь : ВТФ "Перун", 2004.— 1440 с.
2. Колесникова И. А. Теоретико-методологическая подготовка учителя к воспитательной работе в цикле педагогических дисциплин : дисс. ... доктора пед. наук / Колесникова И. А.— Л. : ЛГПИ им. Герцена, 1991.— 432 с.
3. Котова Н. В. ВІЛ-інфіковані діти: медичний догляд, психологічна підтримка, соціальний супровід, правовий захист / Н. В. Котова, О. О. Старець, Н. В. Леончук та ін.— К. : ТОВ "К.І.С.", 2010.— 176 с.
4. Матеріали українсько-польської медичної конференції "ВІЛ-інфекція – спільна проблема, спільне вирішення" [Електронний ресурс].— Луцьк.—

- 2014.— Режим доступу :
http://lekarz.volyn.ua/ua/Nasa_dialnist/Entries/2014/1/3_Poporedna_informacia._U_KRAINO-POLSKA_MEDICNA_KONFERENCIA_VIL_INFEKCIA_SNID_SPILNA_PROBLEMA,_SPILNE_VIRISENNA.ht<http://zt-rada.gov.ua/news/p4287>
5. Шахрай В. М. Технології соціальної роботи : навч. пос. / В. М. Шахрай.— К. : Центр навчальної літератури, 2006.— 464 с.

Zofia Zalibowska-Ilnicka. Przygotowanie przyszłych socjalnych pedagogów dla pracy z dziećmi infikowanymi AIDS oraz ich rodzinami: teoretyczny i praktyczny aspekty

Autor charakteryzuje metodu nauczalnej dyscypliny "Towarzystwo socjalne dzieci infikowane AIDS oraz ich rodzin" w przygotowaniu przyszłych socjalnych pedagogów w uczelniach wyższych; skupia uwagę na opanowaniu bazy normatywno-prawowej Ukrainy i Międzynarodowych aktów stosownie dzieci infikowanych AIDS oraz ich rodzin; rozpatruje grupy metod zbiorowej i samodzielnej działalności na zajęciach praktycznych; opisuje ich wpływ na pozytywną emocjonalną percepcję studentami przyszłego fachu.

Zoia Zalibovska-Ilnytska. The Preparation of the Future Social Pedagogues Oriented on HIV-positive Children and Their Families: Theoretical and Practical Aspects

The author characterizes the methodology of the course "Social accompaniment of the HIV-positive children and their families" for future social pedagogues at the higher educational institution; learns Ukrainian and International legislation concerning HIV-positive children and their families; observes the groups of the communal and self activity methods on the practical classes; describes their influence on the positive emotional perception of the future occupation by the students.